

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: **L. Š.**, bytom M., proti odporcovi: **Mesto Prievidza**, Námestie slobody 14, Prievidza, v konaní o návrhu na obnovu konania vo veci vedenej na Krajskom súde v Trenčíne pod. sp. zn. 11S/12/2010, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne č.k. 13S/37/2010-10, zo dňa 25. augusta 2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 25. augusta 2010, č. k. 13S/37/2010-10, **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom právo na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým uznesením Krajský súd v Trenčíne zastavil konanie o návrhu navrhovateľa na obnovu konania vo veci vedenej na Krajskom súde v Trenčíne pod sp. zn. 11S/12/2010 v konaní proti nečinnosti orgánu verejnej správy, podľa štvrtej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“). Vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Z odôvodnenia uvedeného rozhodnutia vyplýva, že krajský súd z pripojeného súdneho spisu sp. zn. 11S/12/2010 zistil, že súd uznesením zo dňa 31.3.2010 zamietol návrh navrhovateľa v konaní o nečinnosť orgánu verejnej správy podľa § 250t ods. 4 O.s.p. z dôvodu, že návrh bol nedôvodný a neprípustný. Krajský súd poukázal na to, že podľa § 103 a § 104 ods. 1 O.s.p. súd kedykoľvek za konania prihliada, či sú splnené podmienky konania. Uviedol, že jednou z podmienok konania na súde je aj danosť právomoci a príslušnosti súdu o takomto návrhu konať. Konštatoval, že predmetom návrhu je návrh na obnovu konania vo veci nečinnosti orgánu verejnej správy, ktorá bola prejednaná podľa štvrtej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, a preto musel postupovať podľa § 246c ods. 1 O.s.p.. Poukázal na to, že podľa § 246c ods. 1 O.s.p. je opravný prostriedok prípustný, len ak je to ustanovené v piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, pričom proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky opravný prostriedok nie je prípustný. Krajský súd ďalej konštatoval, že vo veci samej (nečinnosť orgánu verejnej správy) bolo pôvodne rozhodnuté podľa štvrtej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku a opravné prostriedky sú upravené len v ust. § 250d a § 250ja O.s.p. a to len odvolania, ako aj, že iné

druhy opravných prostriedkov proti rozhodnutiam podľa štvrtej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku nie sú prípustné (§ 250t ods. 8 O.s.p.). Skúmajúc zákonné podmienky právomoci krajský súd dospel k záveru, že konanie je potrebné zastaviť z dôvodu nedostatku podmienky konania podľa § 246c ods. 1 O.s.p. a § 104 ods. 1 a neexistuje orgán, ktorému by sa mala vec postúpiť.

Rozhodovanie o náhrade trov konania krajský súd odôvodnil poukazom na § 246c ods. 1 O.s.p. a § 146 ods. 1, písm. c/ tak, že konanie bolo zastavené.

Proti uvedenému uzneseniu krajského súdu podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. Žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V dôvodoch odvolania namietal, že Krajský súd v Trenčíne bol oprávnený konať vo veci a k zamietnutiu konania použil neprimerané ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku. Dôvodil, že návrh na obnovu konania spĺňal podmienky podľa § 250d O.s.p., pretože súd je vecne a miestne príslušný, žaloba bola podaná včas a oprávnenou osobou, splnená bola aj podmienka § 250j, pretože napadnuté rozhodnutie bolo v rozpore so zákonom, ako aj, že návrh na obnovu konania spĺňal podmienky podľa § 228 zákona č. 99/1963 Zb.. Uviedol, že uznesenie je v rozpore so zákonom, sú v ňom uvedené polopravdy, nepravdy, nepresnosti a omyly vychádzajú zo zlých informácií a tieto neboli konfrontované s navrhovateľmi, bolo im odopreté právo sa k nim vyjadriť a to má značný vplyv a dosah na nedôveryhodnosť uznesenia zo dňa 31.3.2010. Vytýkal krajskému súdu, že sa vecnou stránkou vôbec nezaoberal, konkrétne pripomienky a námietky nevyhodnotil, nezaujal k nim žiadne stanovisko. Zastával názor, že v prípade, ak by sa odoprela možnosť obnovy konania a tým posunu záležitosti do spravodlivej roviny, boli by porušené práva občanov zaručené Ústavou Slovenskej republiky ako aj medzinárodným dohovorom pre ľudské práva.

Odporca vo svojom vyjadrení k odvolaniu navrhoval, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie krajského súdu podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil. S dôvodmi navrhovateľa uvedenými v odvolaní nesúhlasil. Zastával názor, že napadnuté rozhodnutie krajského súdu je vecne správne, pretože obnova konania, ako opravný prostriedok, nie je podľa § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250t ods. 8 O.s.p. prípustný.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (ust. § 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá) preskúmal napadnuté uznesenie z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaní navrhovateľa (§§ 212 a nasl. O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1) bez nariadenia pojednávania (§ 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 241 ods. 2) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Podľa § 246 ods. 1 O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona. Opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti. Proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa § 103 O.s.p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa § 104 ods. 1 O.s.p. ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví. Ak vec nespadá do právomoci súdov alebo ak má predchádzať iné konanie, súd postúpi vec po právoplatnosti uznesenia o zastavení konania príslušnému orgánu; právne účinky spojené s podaním návrhu na začatie konania zostávajú pritom zachované.

Podľa ust. § 244 ods. 4 O.s.p., súdy v správnom súdnictve rozhodujú o návrhoch na uloženie povinnosti orgánom verejnej správy konať o právach a povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb v oblasti verejnej správy a o opatreniach na vynútenie plnenia svojich rozhodnutí postupom uvedeným v § 250b a 250u.

Podľa § 250t ods. 1 až 8 O.s.p. fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že orgán verejnej správy nekoná bez vážneho dôvodu spôsobom ustanoveným príslušným právnym predpisom tým, že je v konaní nečinný, môže sa domáhať, aby súd vyslovil povinnosť orgánu verejnej správy vo veci konať a rozhodnúť. Návrh nie je prípustný, ak navrhovateľ nevyčerpá prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis.

Prokurátor môže podať návrh podľa odseku 1, ak orgán verejnej správy je v konaní nečinný aj po upozornení prokurátorom.

Orgán verejnej správy, proti ktorému návrh smeruje, je povinný bezodkladne po doručení návrhu predložiť súdu vyjadrenie k návrhu a príslušný spis. K rozhodnutiu o návrhu si súd môže vyžiadať stanovisko nadriadeného správneho orgánu.

Súd o návrhu rozhodne bez pojednávania uznesením. Ak súd návrhu vyhovie, vo výroku uvedie označenie orgánu, ktorému sa povinnosť ukladá, predmet a číslo správneho konania a primeranú lehotu, nie však dlhšiu ako tri mesiace, v ktorej je orgán verejnej správy povinný rozhodnúť. Súd môže na návrh orgánu verejnej správy túto lehotu predĺžiť. **Nedôvodný alebo neprípustný návrh súd zamietne.**

Navrhovateľ má právo na náhradu trov konania, ak súd návrhu vyhovel.

Predseda senátu konanie zastaví, ak odpadli dôvody na ďalšie konanie, a zároveň rozhodne o trovách konania.

Proti rozhodnutiu súdu nie je prípustný opravný prostriedok.

Na konanie podľa tejto hlavy sa použijú ustanovenia prvej a druhej hlavy tejto časti primerane, ak v tejto hlave nie je ustanovené inak.

Odvolačný súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa dospel k záveru, že prvostupňový súd v danej veci postupoval v súlade s citovanými ustanoveniami Občianskeho súdneho poriadku, pre svoje rozhodnutie si zadovážil dostatok skutkových zistení a pokiaľ konanie zastavil pre nedostatok právomoci, vo veci rozhodol správne a v súlade so zákonom.

Odvolačný súd z predloženého spisového materiálu súdu prvého stupňa zistil, že Krajský súd v Trenčíne v konaní podľa štvrtej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (konanie proti nečinnosti orgánu verejnej správy ustanovené v §§ 250t až 250u O.s.p.) vedenom pod sp. zn. 11S/12/2010 uznesením zo dňa 31.3.2010, č. k. 11S/12/2010-28 návrh navrhovateľov zamietol ako neprípustný a nedôvodný. V poučení uvedeného rozhodnutia uviedol, že proti rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 17.5.2010.

V preskúmvanej veci navrhovateľ (v pôvodnom konaní navrhovateľ v 1. rade) podal návrh na obnovu konania z dôvodu, že v rozhodnutí o zamietnutí návrhu v konaní proti nečinnosti orgánu verejnej správy bolo viacero nedostatkov, rozporov so skutočnosťou, ktoré vyplývajú z toho, že odporca poskytol súdu nepravdivé informácie. Podľa názoru navrhovateľa v pôvodnom konaní išlo o nesprávny úradný postup a v konaní došlo k procesnej chybe. Navrhovateľ podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 3.9.2010 doplnil ďalšie dôvody na obnovu konania pod bodom 4) až 7).

V preskúmvanej veci krajský súd postupoval správne, keď v danom prípade skúmal v súlade s § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 103 podmienky konania a to, či má dostatok právomoci konať v konaní o návrhu na obnovu konania, ktorého predmetom v pôvodnom konaní bolo vyslovenie (v prípade nečinnosti) povinnosti orgánu verejnej správy vo veci konať a rozhodnúť, postupom podľa ustanovení štvrtej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku. Odvolací súd sa stotožnil s právnym záverom súdu prvého stupňa, že súd v danej veci nemá právomoc konať o návrhu na obnovu konania, a preto bol správny postup prvostupňového súdu, keď konanie zastavil v zmysle § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 104 ods. 1. Nedostatok podmienky právomoci konať o návrhu na obnovu konania v danom prípade aj podľa názoru odvolacieho súdu spočíval v neprípustnosti takéhoto návrhu.

Zákonodarca v štvrtej hlave piatej časti Občianskeho súdneho poriadku označenej ako konanie proti nečinnosti orgánu verejnej správy (§§ 250t – 250u) ustanovil právo fyzickej osobe alebo právnickej osobe, ktorá tvrdí, že orgán verejnej správy nekoná bez vážneho dôvodu spôsobom ustanoveným príslušným právnym predpisom tým, že je v konaní nečinný, domáhať sa, aby súd vyslovil povinnosť orgánu verejnej správy vo veci konať a rozhodnúť, ako aj podmienky konania a súčasne prípustnosť resp. neprípustnosť opravných prostriedkov. Konanie proti nečinnosti orgánu verejnej správy (§§ 250t – 250u) ustanovil ako jedno inštančné konanie. V právnej norme § 250t ods. 7 O.s.p. ustanovil, že proti rozhodnutiu súdu v tomto konaní nie je prípustný opravný prostriedok. V právnej norme § 246c ods. 1 veta druhá O.s.p. zákonodarca ustanovil, že opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti (piata časť Občianskeho súdneho poriadku).

Zákonodarca v piatej časti Občianskeho súdneho poriadku označenej ako správne súdnictvo ustanovuje zákonné podmienky, na základe ktorých súdy v správnom súdnictve preskúmvajú zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov, pričom postupujú na základe historického vývoja podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, avšak tak, že v konaní postupujú podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, ktorá je špeciálnou právnou úpravou voči ostatným jeho častiam a na riešenie otázok, ktoré nie sú priamo ustanovené v tejto časti použijú cez ustanovenie § 246c ods. 1 veta prvá primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti Občianskeho súdneho poriadku.

Vzhľadom na uvedené predpokladom založenia právomoci všeobecného súdu na konanie o návrhu na obnovu konania, v ktorom bolo právoplatne rozhodnuté o návrhu proti nečinnosti orgánu verejnej správy (štvrtá hlava piatej časti Občianskeho súdneho poriadku §§ 250t – 250u) je právna úprava ustanovená v § 246c ods. 1 veta druhá O.s.p. v spojení s § 250t ods. 7 O.s.p.. Pokiaľ teda zákonodarca v ust. § 246c ods. 2 veta druhá O.s.p.

pripúšťa opravný prostriedok, len ak je to ustanovené v tejto časti (piatej časti Občianskeho súdneho poriadku) a v ustanovení § 250t ods. 7 nepripúšťa opravný prostriedok proti rozhodnutiu súdu, ktorým rozhodol v konaní proti nečinnosti orgánu verejnej správy, nie je prípustný opravný prostriedok a to riadny, ktorým je odvolanie a ani mimoriadny, medzi ktoré patrí aj návrh na obnovu konania, proti rozhodnutiu súdu, ktorým rozhodol v konaní proti nečinnosti orgánu verejnej správy podľa štvrtej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku.

Z uvedených dôvodov odvolací súd nemohol prihliadnuť na námietky navrhovateľa, že v danej veci sú splnené podmienky na konanie o jeho návrhu na obnovu pôvodného konania (sp.zn. 11S/12/2010) podľa § 250d O.s.p., § 250j O.s.p. a § 228 O.s.p.. Ustanovenie § 250d O.s.p. sa na daný prípad vôbec nevzťahuje, pretože v odseku 1/ tejto právnej normy zákonodarca ustanovuje povinnosť predsedu senátu si vyžiadať spisy žalovaného správneho orgánu, v odseku 2/ povinnosť predsedu senátu postúpiť vec uznesením príslušnému súdu, ak zistí, že nie je vecne alebo miestne príslušný a v odseku 3/ povinnosť súdu konanie uznesením zastaviť, ak zistí splnenie zákonných podmienok ustanovených v tomto odseku. V právnej norme § 250j O.s.p. zákonodarca ustanovuje postup a rozhodovanie súdu pri preskúmaní rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého ustanovenia súdy nie sú oprávnené postupovať o návrhu v konaní proti nečinnosti orgánu verejnej správy podľa štvrtej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, keďže právna úprava v tejto časti je špeciálnou právnou úpravou voči úprave podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku. V právnej norme § 228 O.s.p. zákonodarca ustanovuje podmienky obnovy konania, právoplatne skončeného podľa tretej časti Občianskeho súdneho poriadku a uvedené ustanovenie zakotvil v jeho štvrtej časti, ktoré časti z dôvodov uvedených vyššie v danom prípade nebolo možné použiť.

Odvolací súd taktiež neprihliadol na tvrdenie navrhovateľa, že súd prvého stupňa sa vecnou stránkou vôbec nezaoberal, konkrétne pripomienky a námietky nevyhodnotil, nezaujal k nim žiadne stanovisko. Súd prvého stupňa nemal právomoc z dôvodov uvedených vyššie na konanie o návrhu navrhovateľa na obnovu konania, z ktorých dôvodov sa vecnou stránkou zákonnosti uznesenia súdu zo dňa 31.3.2010 a konania mu predchádzajúceho ani nemohol zaoberať.

Odvolací súd nemohol prihliadnuť ani na tvrdenie navrhovateľa, že v prípade, ak by sa odoprela možnosť obnovy konania a tým posunu záležitosti do spravodlivej roviny, boli by porušené práva občanov zaručené Ústavou Slovenskej republiky ako aj medzinárodným dohovorom pre ľudské práva. Podľa čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky súdy môžu konať len na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. Vzhľadom na uvedené, pokiaľ súd prvého stupňa zistil, že v danej veci nemá dostatok právomoci na konanie o návrhu navrhovateľa na obnovu konania v zmysle vyššie citovaných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, nebol oprávnený o tomto návrhu konať.

V nadväznosti na uvedené odvolací súd zastáva názor, že by zastavením konania o návrhu na obnovu konania z dôvodu jeho neprípustnosti mohlo dôjsť k odmietnutiu spravodlivosti, s prihliadnutím na to, že rozhodnutiami súdu v danej veci nie je dotknuté

právo navrhovateľa domáhať sa ochrany svojich práv v inom konaní a to v občiansko-právnom konaní.

Odvolací súd súčasne poukazuje na to, že Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojej stabilizovanej judikatúre tiež uvádza, že postup a rozhodnutie súdu, ktoré vychádzajú z aplikácie konkrétnej zákonnej procesnoprávnej úpravy, nemožno hodnotiť ako porušovanie základných práv a slobôd (I. ÚS 8/96, I. ÚS 6/97). Obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, resp. práva na spravodlivé konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je záruka, že rozhodnutie súdu bude spĺňať očakávania a predstavy účastníka konania, preto nemožno považovať nevyhovenie návrhu v konaní pred všeobecným súdom za porušenie týchto práv (m. m. I. ÚS 3/97).

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie krajského súdu, ako vecne správne a v súlade so zákonom podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s ust. § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodoval podľa § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 a § 250k ods. 1. Účastníkom konania nepriznal právo na náhradu trov tohto konania z dôvodu, že navrhovateľ nebol v tomto konaní úspešný a odporcovi nevznikol zákonný nárok na ich náhradu.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 27. apríla 2011

JUDr. Zdenka Reisenauerová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth